

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎ
ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ**

0095 Ք. Երևան, Մարշալ Բաղրամյան 19, հեռ. (011) 513-429,

22.04.2026թ.

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ
ՊԱՐՈՆ ԱԼԵՆ ՍԻՄՈՆՅԱՆԻՆ**

Հարգելի՛ պարոն Սիմոնյան,

Ղեկավարվելով Սահմանադրության 109-րդ հոդվածի 1-ին մասով և «Ազգային ժողովի կանոնակարգ» սահմանադրական օրենքի 67-րդ հոդվածի 1-ին մասով՝ Ազգային ժողովի քննարկմանն են ներկայացնում «Հայաստանի Հանրապետության տոների եւ հիշատակի օրերի մասին» օրենքում փոփոխություններ կատարելու մասին նախագիծը:

Ազգային ժողովի աշխատակարգի 25-րդ կետի համաձայն՝ կից ներկայացնում են առաջադրվող նախագիծը, դրա ընդունման հիմնավորումը, ինչպես նաև օրենքում առաջարկվող լրացումների վերաբերյալ տեղեկանքը:

Խնդրում են ներկայացված նախագիծը սահմանված կարգով դնել շրջանառության մեջ:

Պատգամավոր՝

Գեղամ Նազարյան

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

Օ Ր Ե Ն Ք Ը

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԵՐԻ ԵՎ ՀԻՇԱՏԱԿԻ ՕՐԵՐԻ ՄԱՍԻՆ» ՕՐԵՆՔՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Հոդված 1. «Հայաստանի Հանրապետության տոների եւ հիշատակի օրերի մասին» 2001թ. հունիսի 24-ի ՀՕ-200-Ն օրենքը շարադրել հետեւյալ խմբագրությամբ.

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔԸ ՏՈՆԵՐԻ ԵՎ ՀԻՇԱՏԱԿԻ ՕՐԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Հոդված 1. Ամանոր եւ Սուրբ-ծննդյան տոներ

Ամանոր եւ Սուրբ-ծննդյան տոներ՝ նշվում են դեկտեմբերի 31-ից հունվարի 2-ը (Ամանոր) եւ հունվարի 6 (Սուրբ Ծնունդ եւ Հայտնություն), ոչ աշխատանքային օրեր:

Հոդված 2. Հայրենիքի պաշտպանության համար զոհվածների հիշատակի օր

Հայրենիքի պաշտպանության համար զոհվածների հիշատակի օր՝ նշվում է հունվարի 27-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 3. Բանակի օր

Բանակի օր՝ նշվում է հունվարի 28-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 4. Մերոպ Մաշտոցի օր

Մերոպ Մաշտոցի օր՝ նշվում է փետրվարի 17-ին:

Հոդված 5. Մայրենի լեզվի օր

Մայրենի լեզվի օր՝ նշվում է փետրվարի 21-ին:

Հոդված 6. Սուրբ Վարդանանց տոն

Սուրբ Վարդանանց տոն՝ բարի գործի եւ ազգային տուրքի օր՝ նշվում է Սուրբ Զատիկից 8 շաբաթ առաջ՝ հինգշաբթի օրը:

Հոդված 7. Աղրբեջանական ԽՍՀ-ում կազմակերպված հայերի ջարդերի զոհերի հիշատակի

Աղրբեջանական ԽՍՀ-ում կազմակերպված հայերի ջարդերի զոհերի հիշատակի եւ բռնազաղթված հայ բնակչության իրավունքների պաշտպանության օր՝ նշվում է փետրվարի 28-ին:

Հոդված 8. Կանանց միջազգային օր

Կանանց միջազգային օր՝ նշվում է մարտի 8-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 9. Մայրության եւ գեղեցկության տոն

Մայրության եւ գեղեցկության տոն՝ նշվում է ապրիլի 7-ին:

Հոդված 10. Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օր

Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օր՝ նշվում է ապրիլի վերջին շաբաթ օրը: Մայիսի 1-ը երկուշաբթի լինելու դեպքում Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օրը նշվում է ապրիլի վերջին կիրակի օրը:

Հոդված 11. Հայ կինոյի օր

Հայ կինոյի օր՝ նշվում է ապրիլի 13-ին:

Հոդված 12. Հարկ վճարողի օր

Հարկ վճարողի օր՝ նշվում է ապրիլի 19-ին:

Հոդված 13. Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր

Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր՝ նշվում է ապրիլի 24-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 14. Աշխատանքի օր

Աշխատանքի օր՝ նշվում է մայիսի 1-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 15. Երկրապահ-աշխարհագրայինի օր

Երկրապահ-աշխարհագրայինի օր՝ նշվում է մայիսի 8-ին:

Հոդված 16. Հաղթանակի եւ խաղաղության տոն

Հաղթանակի եւ խաղաղության տոն՝ նշվում է մայիսի 9-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 17. Ընտանիքի օր

Ընտանիքի օր՝ նշվում է մայիսի 15-ին:

Հոդված 18. Ուսանողների եւ երիտասարդների օր

Ուսանողների եւ երիտասարդների օր՝ նշվում է մայիսի 16-ին:

Հոդված 19. Հանրապետության տոն

Հանրապետության տոն՝ նշվում է մայիսի 28-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 20. Երեխաների իրավունքների պաշտպանության օր

Երեխաների իրավունքների պաշտպանության օր՝ նշվում է հունիսի 1-ին:

Հոդված 21. Սուրբ Էջմիածնի տոն

Սուրբ Էջմիածնի տոն՝ նշվում է Սուրբ Զատիկից 64 օր հետո:

Հոդված 22. Խորհրդային տարիներին բռնադատվածների հիշատակի օր

Խորհրդային տարիներին բռնադատվածների հիշատակի օր՝ նշվում է հունիսի 14-ին:

Հոդված 23. Հայրերի օր

Հայրերի օր՝ նշվում է հունիսի երրորդ կիրակի օրը:

Հոդված 24. Սահմանադրության օր

Սահմանադրության օր՝ նշվում է հուլիսի 5-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 25. Սինջարի եզդիների ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր

2014 թվականի՝ Սինջարի եզդիների ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր՝ նշվում է օգոստոսի 3-ին:

Հոդված 26. Նավասարդ

Նավասարդ՝ ազգային ավանդույթների, մշակույթի եւ համայն աշխարհի հայերի միասնության օր՝ նշվում է օգոստոսի 11-ին:

Հոդված 27. Պետական խորհրդանիշների օր

Պետական խորհրդանիշների օր՝ նշվում է օգոստոսի 23-ին:

Հոդված 28. Գիտելիքի եւ դպրության օր

Գիտելիքի եւ դպրության օր՝ նշվում է սեպտեմբերի 1-ին:

Հոդված 29. Երեւանի եւ մարզերի օրեր

Երեւանի եւ մարզերի օրեր՝ նշվում է սեպտեմբերի 5-ին հաջորդող առաջին շաբաթ օրից սկսած յուրաքանչյուր շաբաթ օր հետեւյալ հերթականությամբ՝ Գեղարքունիքի օր, Շիրակի օր, Արմավիրի օր, Արարատի օր, Արագածոտնի օր, Լոռու օր, Տավուշի օր, Երեւանի օր, Սյունիքի օր, Կոտայքի օր, Վայոց ձորի օր:

Հոդված 30. Անկախության տոն

Անկախության տոն՝ նշվում է սեպտեմբերի 21-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 31. Ուսուցչի օր

Ուսուցչի օր՝ նշվում է հոկտեմբերի 5-ին:

Հոդված 32. Հայաստանի Հանրապետության ազգային փոքրամասնությունների օր

Հայաստանի Հանրապետության ազգային փոքրամասնությունների օր՝ նշվում է հոկտեմբերի առաջին կիրակի օրը:

Հոդված 33. Թարգմանչաց տոն

Թարգմանչաց տոն՝ նշվում է հոկտեմբերի երկրորդ շաբաթ օրը:

Հոդված 34. Տեղական ինքնակառավարման օր

Տեղական ինքնակառավարման օր՝ նշվում է նոյեմբերի 10-ին:

Հոդված 35. Երկրաշարժի գոհերի հիշատակի եւ աղետներին դիմակայունության օր

Երկրաշարժի գոհերի հիշատակի եւ աղետներին դիմակայունության օր՝ նշվում է դեկտեմբերի 7-ին:

Հոդված 36. Ցեղասպանությունների դատապարտման եւ կանխարգելման միջազգային օր

Ցեղասպանությունների դատապարտման եւ կանխարգելման միջազգային օր՝ նշվում է դեկտեմբերի 9-ին:

Հոդված 37. Մեռելոց օրեր

Հայ Առաքելական Եկեղեցու կողմից նշվող տաղավար տոներին՝ Սուրբ Ծնունդ եւ Աստվածհայտնություն, Սուրբ Զատիկ, Վարդավառ, Վերափոխումն Սբ. Աստվածածնի, Խաչվերաց հաջորդող մեռելոց օրերը համարվում են ոչ աշխատանքային:

Հոդված 38. Այլ տոների եւ հիշատակի օրերի սահմանման կարգը

Հայաստանի Հանրապետությունում կարող են նշվել նաեւ ավանդական եւ եկեղեցական տոներ, միջազգային օրեր, իսկ կառավարության որոշմամբ՝ մասնագիտական եւ այլ տոներ ու հիշատակի օրեր:

Հոդված 39. Ոչ աշխատանքային օրերի սահմանման կարգը

Բացառիկ նշանակության իրադարձությունների առթիվ կամ Հայաստանի Հանրապետության տոների եւ հիշատակի օրերի հետ կապված կառավարությունը կարող է սահմանել ոչ աշխատանքային օրեր, բայց ոչ ի հաշիվ հաջորդող կամ նախորդող հանգստյան օրերի:

Հոդված 40. Ազգային փոքրամասնությունների ազգային տոները եւ հիշատակի օրերը

Ազգային փոքրամասնություններին պատկանող՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիները կարող են նշել իրենց ազգային տոները եւ հիշատակի օրերը, եթե դրանք չեն հակասում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը: Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը, ազգային փոքրամասնությունների առաջարկով, որոշում է ազգային փոքրամասնությունների համար ոչ աշխատանքային օրերը:

Հոդված 41. Օրենքի ուժի մեջ մտնելը

Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակման պահից»:

**ՏԵՂԵԿԱՆՔ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ**

Օ Ր Ե Ն Ք Ը

Ընդունված է Հայաստանի Հանրապետության
Նախագահի առաքելությամբ 2001 թվականի հունիսի 24-ին

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԵՐԻ ԵՎ ՀԻՇԱՏԱԿԻ ՕՐԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Հոդված 1. Ամանոր և Ճննդյան տոներ՝ նշվում են դեկտեմբերի 31-ից հունվարի 2-ը ներառյալ (Ամանոր) և հունվարի 6-ին (Սուրբ Ճնունդ և Հայտնություն), ոչ աշխատանքային օրեր:

(1-ին հոդվածը խմբ. 10.12.09 ՀՕ-221-Ն, 17.11.21 ՀՕ-362-Ն)

Հոդված 1.1.

(հոդվածն ուժը կորցրել է 17.11.21 ՀՕ-362-Ն)

Հոդված 2. Բանակի օր՝ նշվում է հունվարի 28-ին, ոչ աշխատանքային օր:

(2-րդ հոդվածը լրաց. 20.11.02 ՀՕ-466-Ն)

Հոդված 2՝. Մայրենի լեզվի օր՝ նշվում է փետրվարի 21-ին:

(2՝-ին հոդվածը լրաց. 11.04.05 ՀՕ-80-Ն)

Հոդված 2՝. Աղբբեջանական ԽՍՀ-ում կազմակերպված ջարդերի զոհերի հիշատակի և բռնազաղթված հայ քնակչության իրավունքների պաշտպանության օր՝ նշվում է փետրվարի 28-ին:

(2՝-րդ հոդվածը լրաց. 25.05.05 ՀՕ-105-Ն)

Հոդված 3. Կանանց տոն՝ նշվում է մարտի 8-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 4. Մայրության և գեղեցկության տոն՝ նշվում է ապրիլի 7-ին:

(4-րդ հոդվածը խմբ. 07.05.02 ՀՕ-335)

Հոդված 4.1. Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օր՝ նշվում է ապրիլի վերջին շաբաթ օրը: Մայիսի 1-ը շաբաթ օրվա հետ համընկնելու դեպքում Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օրը նշվում է ապրիլի վերջին կիրակի օրը:

(4.1-ին հոդվածը լրաց. 09.04.19 ՀՕ-14-Ն)

Հոդված 4.2. Հայ կինոյի օր՝ նշվում է ապրիլի 16-ին:

(4.2-րդ հոդվածը լրաց. 19.06.19 ՀՕ-83-Ն)

Հոդված 4.3. Հարկ վճարողի օր՝ նշվում է ապրիլի 19-ին:

(4.3-րդ հոդվածը լրաց. 05.05.21 ՀՕ-191-Ն)

Հոդված 5. Հայոց-ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր՝ նշվում է ապրիլի 24-ին, ոչ աշխատանքային օր:

(5-րդ հոդվածը փոփ. 07.04.15 ՀՕ-15-Ն)

Հոդված 6. Աշխատանքի օր՝ նշվում է մայիսի 1-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 7. Երկրապահի օր՝ նշվում է մայիսի 8-ին:

Հոդված 8. Հաղթանակի և խաղաղության տոն՝ նշվում է մայիսի 9-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 8.1. Ընտանիքի օր՝ նշվում է մայիսի 15-ին:

(8.1-ին հոդվածը լրաց. 11.05.11 ՀՕ-142-Ն)

Հոդված 8.2. Ուսանողների և երիտասարդների օր՝ նշվում է մայիսի 16-ին:

(8.2-րդ հոդվածը լրաց. 21.12.15 ՀՕ-187-Ն)

Հոդված 9. Հանրապետության տոն՝ նշվում է մայիսի 28-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 10. Երեխաների իրավունքների պաշտպանության օր՝ նշվում է հունիսի 1-ին:

Հոդված 10.1. Բուհադատվածների հիշատակի օր՝ նշվում է հունիսի 14-ին:

(10.1-ին հոդվածը լրաց. 31.05.06 ՀՕ-100-Ն)

Հոդված 10.2. Հայրերի օր՝ նշվում է հունիսի 17-ին:

(10.2-րդ հոդվածը լրաց. 24.10.24 ՀՕ-370-Ն)

Հոդված 11. Սահմանադրության օր՝ նշվում է հուլիսի 5-ին, ոչ աշխատանքային օր: Նույն օրը նշվում է նաև որպես պետական խորհրդանիշների օր:

(11-րդ հոդվածը լրաց. 01.03.17 ՀՕ-67-Ն)

Հոդված 11.1. 2014 թվականի՝ Սինջարի եզդիների-ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր՝ նշվում է օգոստոսի 3-ին:

(11.1-ին հոդվածը լրաց. 16.04.24 ՀՕ-147-Ն)

Հոդված 12. Ղիտելիքի և դպրության օր՝ նշվում է սեպտեմբերի 1-ին:

(12-րդ հոդվածը փոփ. 11.04.05 ՀՕ-80-Ն)

Հոդված 13. Անկախության տոն՝ նշվում է սեպտեմբերի 21-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 13.1. Ռեսուցչի օր՝ նշվում է հոկտեմբերի 5-ին:

(13.1-ին հոդվածը լրաց. 05.10.10 ՀՕ-134-Ն)

Հոդված 13.2. Հայաստանի Հանրապետության ազգային փոքրամասնությունների-օր՝ նշվում է հոկտեմբերի առաջին կիրակի-օրը:
(13.2-րդ հոդվածը լրաց. 03.03.21 ՀՕ-82-Ն)

Հոդված 14. Թարգմանչաց տոն՝ նշվում է հոկտեմբերի երկրորդ շաբաթ-օրը:

Հոդված 14.1. Տեղական ինքնակառավարման-օր՝ նշվում է նոյեմբերի 10-ին:
(14.1-ին հոդվածը լրաց. 14.04.11 ՀՕ-127-Ն)

Հոդված 15. Երկրաշարժի զոհերի հիշատակի և աղետներին դիմակայության-օր՝ նշվում է դեկտեմբերի 7-ին:
(15-րդ հոդվածը լրաց. 24.10.19 ՀՕ-191-Ն)

Հոդված 15.1. Ցեղասպանությունների դատապարտման և կանխարգելման-օր՝ նշվում է դեկտեմբերի 9-ին:
(15.1-ին հոդվածը լրաց. 07.04.15 ՀՕ-15-Ն)

Հոդված 16. Սուրբ Վարդանանց տոն՝ բարի գործի և ազգային տուրքի-օր՝ նշվում է Սուրբ Չատիկից 8 շաբաթ առաջ՝ հինգշաբթի օրը:

Հոդված 17. Սուրբ Էջմիածնի տոն՝ նշվում է Սուրբ Չատիկից 64-օր հետո՝ կիրակի-օրը:
(17-րդ հոդվածը լրաց. 26.09.01 ՀՕ-228)

Հոդված 18. Հայաստանի Հանրապետությունում կարող են նշվել նաև ավանդական և եկեղեցական տոներ, միջազգային օրեր, իսկ կառավարության որոշմամբ՝ մասնագիտական և այլ տոներ ու հիշատակի օրեր:
(18-րդ հոդվածը փոփ. 26.09.01 ՀՕ-228, լրաց. 10.06.09 ՀՕ-148-Ն)

Հոդված 19. Հայաստանի Հանրապետության տոների և հիշատակի օրերի հետ կապված, ինչպես նաև բացառիկ նշանակության իրադարձությունների կապակցությամբ՝ կառավարությունը կարող է աշխատանքային օրերը տեղափոխել:
(19-րդ հոդվածը փոփ. 26.09.01 ՀՕ-228, լրաց. 05.10.18 ՀՕ-394-Ն)

Հոդված 20. Ազգային փոքրամասնություններին պատկանող՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիները կարող են նշել իրենց ազգային տոները և հիշատակի օրերը, եթե դրանք չեն հակասում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը:
(20-րդ հոդվածը փոփ. 26.09.01 ՀՕ-228)

Հոդված 21. Սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելու պահից ուժը կորցրած ճանաչել 1996 թվականի մարտի 16-ի՝ «Հայաստանի Հանրապետության տոների և հիշատակի օրերի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքը՝ հետագա փոփոխություններով և լրացումներով հանդերձ:
(21-րդ հոդվածը փոփ. 26.09.01 ՀՕ-228)

~~Հոդված 22. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակման պահից:~~

~~(22-րդ հոդվածը փոփ. 26.09.04 ՀՕ-228)~~

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

Օ Ր Ե Ն Ք Ը

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԵՐԻ ԵՎ ՀԻՇԱՏԱԿԻ ՕՐԵՐԻ ՄԱՍԻՆ» ՕՐԵՆՔՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Հոդված 1. «Հայաստանի Հանրապետության տոների եւ հիշատակի օրերի մասին» 2001թ. հունիսի 24-ի ՀՕ-200-Ն օրենքը շարադրել հետեւյալ խմբագրությամբ.

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔԸ ՏՈՆԵՐԻ ԵՒ
ՀԻՇԱՏԱԿԻ ՕՐԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Հոդված 1. Ամանոր եւ Սուրբ-ծննդյան տոներ

Ամանոր եւ Սուրբ-ծննդյան տոներ՝ նշվում են դեկտեմբերի 31-ից հունվարի 2-ը (Ամանոր) եւ հունվարի 6 (Սուրբ Ծնունդ եւ Հայտնություն), ոչ աշխատանքային օրեր:

Հոդված 2. Հայրենիքի պաշտպանության համար զոհվածների հիշատակի օր

Հայրենիքի պաշտպանության համար զոհվածների հիշատակի օր՝ նշվում է հունվարի 27-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 3. Բանակի օր

Բանակի օր՝ նշվում է հունվարի 28-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 4. Մեսրոպ Մաշտոցի օր

Մեսրոպ Մաշտոցի օր՝ նշվում է փետրվարի 17-ին:

Հոդված 5. Մայրենի լեզվի օր

Մայրենի լեզվի օր՝ նշվում է փետրվարի 21-ին:

Հոդված 6. Սուրբ Վարդանանց տոն

Սուրբ Վարդանանց տոն՝ բարի գործի եւ ազգային տուրքի օր՝ նշվում է Սուրբ Զատիկից 8 շաբաթ առաջ՝ հինգշաբթի օրը:

Հոդված 7. Աղրբեջանական ԽՍՀ-ում կազմակերպված հայերի ջարդերի զոհերի հիշատակի

Աղրբեջանական ԽՍՀ-ում կազմակերպված հայերի ջարդերի զոհերի հիշատակի եւ բռնազաղթված հայ բնակչության իրավունքների պաշտպանության օր՝ նշվում է փետրվարի 28-ին:

Հոդված 8. Կանանց միջազգային օր

Կանանց միջազգային օր՝ նշվում է մարտի 8-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 9. Մայրության եւ գեղեցկության տոն

Մայրության եւ գեղեցկության տոն՝ նշվում է ապրիլի 7-ին:

Հոդված 10. Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օր

Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օր՝ նշվում է ապրիլի վերջին շաբաթ օրը: Մայիսի 1-ը երկուշաբթի լինելու դեպքում

Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օրը նշվում է ապրիլի վերջին կիրակի օրը:

Հոդված 11. Հայ կինոյի օր

Հայ կինոյի օր՝ նշվում է ապրիլի 13-ին:

Հոդված 12. Հարկ վճարողի օր

Հարկ վճարողի օր՝ նշվում է ապրիլի 19-ին:

Հոդված 13. Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր

Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր՝ նշվում է ապրիլի 24-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 14. Աշխատանքի օր

Աշխատանքի օր՝ նշվում է մայիսի 1-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 15. Երկրապահ-աշխարհագորայինի օր

Երկրապահ-աշխարհագորայինի օր՝ նշվում է մայիսի 8-ին:

Հոդված 16. Հաղթանակի եւ խաղաղության տոն

Հաղթանակի եւ խաղաղության տոն՝ նշվում է մայիսի 9-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 17. Ընտանիքի օր

Ընտանիքի օր՝ նշվում է մայիսի 15-ին:

Հոդված 18. Ուսանողների եւ երիտասարդների օր

Ուսանողների եւ երիտասարդների օր՝ նշվում է մայիսի 16-ին:

Հոդված 19. Հանրապետության տոն

Հանրապետության տոն՝ նշվում է մայիսի 28-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 20. Երեխաների իրավունքների պաշտպանության օր

Երեխաների իրավունքների պաշտպանության օր՝ նշվում է հունիսի 1-ին:

Հոդված 21. Սուրբ Էջմիածնի տոն

Սուրբ Էջմիածնի տոն՝ նշվում է Սուրբ Զատիկից 64 օր հետո:

Հոդված 22. Խորհրդային տարիներին բռնադատվածների հիշատակի օր

Խորհրդային տարիներին բռնադատվածների հիշատակի օր՝ նշվում է հունիսի 14-ին:

Հոդված 23. Հայրերի օր

Հայրերի օր՝ նշվում է հունիսի երրորդ կիրակի օրը:

Հոդված 24. Մահմանադրության օր

Մահմանադրության օր՝ նշվում է հուլիսի 5-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 25. Մինչարի եզդիների ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր

2014 թվականի՝ Մինչարի եզդիների ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր՝ նշվում է օգոստոսի 3-ին:

Հոդված 26. Նավասարդ

Նավասարդ՝ ազգային ավանդույթների, մշակույթի եւ համայն աշխարհի հայերի միասնության օր՝ նշվում է օգոստոսի 11-ին:

Հոդված 27. Պետական խորհրդանիշների օր

Պետական խորհրդանիշների օր՝ նշվում է օգոստոսի 23-ին:

Հոդված 28. Գիտելիքի եւ դպրության օր

Գիտելիքի եւ դպրության օր՝ նշվում է սեպտեմբերի 1-ին:

Հոդված 29. Երեւանի եւ մարզերի օրեր

Երեւանի եւ մարզերի օրեր՝ նշվում է սեպտեմբերի 5-ին հաջորդող առաջին շաբաթ օրից սկսած յուրաքանչյուր շաբաթ օր հետեւյալ հերթականությամբ՝ Գեղարքունիքի օր, Շիրակի օր, Արմավիրի օր, Արարատի օր, Արագածոտնի օր, Լոռու օր, Տավուշի օր, Երեւանի օր, Սյունիքի օր, Կոտայքի օր, Վայոց ձորի օր:

Հոդված 30. Անկախության տոն

Անկախության տոն՝ նշվում է սեպտեմբերի 21-ին, ոչ աշխատանքային օր:

Հոդված 31. Ուսուցչի օր

Ուսուցչի օր՝ նշվում է հոկտեմբերի 5-ին:

Հոդված 32. Հայաստանի Հանրապետության ազգային փոքրամասնությունների օր

Հայաստանի Հանրապետության ազգային փոքրամասնությունների օր՝ նշվում է հոկտեմբերի առաջին կիրակի օրը:

Հոդված 33. Թարգմանչաց տոն

Թարգմանչաց տոն՝ նշվում է հոկտեմբերի երկրորդ շաբաթ օրը:

Հոդված 34. Տեղական ինքնակառավարման օր

Տեղական ինքնակառավարման օր՝ նշվում է նոյեմբերի 10-ին:

Հոդված 35. Երկրաշարժի զոհերի հիշատակի եւ աղետներից դիմակայունության օր

Երկրաշարժի զոհերի հիշատակի եւ աղետներից դիմակայունության օր՝ նշվում է դեկտեմբերի 7-ին:

Հոդված 36. Ցեղասպանությունների դատապարտման եւ կանխարգելման միջազգային օր

Ցեղասպանությունների դատապարտման եւ կանխարգելման միջազգային օր՝ նշվում է դեկտեմբերի 9-ին:

Հոդված 37. Մեռելոց օրեր

Հայ Առաքելական Եկեղեցու կողմից նշվող տաղավար տոներին՝ Սուրբ Ծնունդ եւ Աստվածհայտնություն, Սուրբ Զատիկ, Վարդավառ, Վերափոխումն Սբ. Աստվածածնի, Խաչվերաց հաջորդող մեռելոց օրերը համարվում են ոչ աշխատանքային:

Հոդված 38. Այլ տոների եւ հիշատակի օրերի սահմանման կարգը

Հայաստանի Հանրապետությունում կարող են նշվել նաեւ ավանդական եւ եկեղեցական տոներ, միջազգային օրեր, իսկ կառավարության որոշմամբ՝ մասնագիտական եւ այլ տոներ ու հիշատակի օրեր:

Հոդված 39. Ոչ աշխատանքային օրերի սահմանման կարգը

Բացառիկ նշանակության իրադարձությունների առթիվ կամ Հայաստանի Հանրապետության տոների եւ հիշատակի օրերի հետ կապված կառավարությունը կարող է սահմանել ոչ աշխատանքային օրեր, բայց ոչ ի հաշիվ հաջորդող կամ նախորդող հանգստյան օրերի:

Հոդված 40. Ազգային փոքրամասնությունների ազգային տոները եւ հիշատակի օրերը

Ազգային փոքրամասնություններին պատկանող՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիները կարող են նշել իրենց ազգային տոները եւ հիշատակի օրերը, եթե դրանք չեն հակասում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը: Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը, ազգային փոքրամասնությունների առաջարկով, որոշում է ազգային փոքրամասնությունների համար ոչ աշխատանքային օրերը:

Հոդված 41. Օրենքի ուժի մեջ մտնելը

Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակման պահից»:

Հիմնավորում

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԵՐԻ ԵՎ ՀԻՇԱՏԱԿԻ ՕՐԵՐԻ ՄԱՍԻՆ» ՕՐԵՆՔՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ ՕՐԵՆՔԻ ՆԱԽԱԳԾԻ ԸՆԴՈՒՆՄԱՆ

1. Ընթացիկ իրավիճակը եւ իրավական ակտի ընդունման անհրաժեշտությունը

2001թ. հունիսի 24-ին նախագահի առաքելությամբ ընդունված «Հայաստանի Հանրապետության տոների եւ հիշատակի օրերի մասին» օրենքը հետագայում կրել է բավական շատ փոփոխություններ, ընդ որում, ավելացված հոդվածները տեղադրվել են առանց ժամանակագրական եւ իմաստային կապի, առաջացնելով խառնաշփոթ: Ստեղծվել է մի պատկեր, երբ օրինակ, Հոդված 4.-ը՝ Մայրության եւ գեղեցկության տոնը, լրացված է 4.1, 4.2 եւ 4.3 հոդվածներով, որոնք որեւէ կապ չունեն մայրության տոնի հետ: Նման օրինակները շատ են: Բացի այդ, խախտվել է տոների եւ հիշատակի օրերի ժամանակագրային հերթականությունը: Այսպես, Հոդված 16-ը եւ հոդված 17-ը, որոնք վերաբերում են Սուրբ Վարդանանց տոնին եւ Սուրբ Էջմիածնի տոնին, որոնք նշվում են տարվա առաջին կեսին, հայտնվել են դեկտեմբերին նշվող հիշատակի օրերից եւ տոներից հետո:

Միաժամանակ մինչ այժմ հանգստյան օր սահմանված չէ ազգային փոքրամասնությունների համար, իրենց գլխավոր տոնը կամ տոները նշելու համար: Տոնացույցում տեղ չի գտել նաեւ աշխարհի ամենահին տոներից մեկը՝ Նավասարդը, բացի այդ, տոնացույցում ամրագրված չէ Երեւանի եւ մարզերի օրերը: Շատերի համար նաեւ դժգոհություն եւ անհարմարություններ է առաջացնում այն, որ Հայ առաքելական եկեղեցու տաղավար հինգ տոներից հետո նշվող մեռելոցները չեն համարվում հանգստյան օրեր:

Գործող օրենքով կառավարությանը թույլատրվում է հանգստյան օրը վերածել աշխատանքայինի, ինչը անընդունելի է զբոսաշրջությունը զարգացման հիմնական ուղղություններից մեկը սահմանած երկրի համար: Այս ամենը, ինչպես նաեւ մի քանի այլ հանգամանքներ

անհրաժեշտություն է առաջացրել վերանայել գործող օրենքը, հաշվի առնել բացերը, առկա առաջարկները, վերացնել խառնաշփոթը եւ բերել պատշաճ տեսքի:

2. Առաջարկվող կարգավորման բնույթը

Առաջարկվող փոփոխություններով հիմնականում պահպանվել են արդեն իսկ գոյություն ունեցող տոնական եւ հիշատակի օրերը եւ դրանք բերվել են առավել պատշաճ եւ ժամանակագրությունն ու տրամաբանությունը պահպանած կարգի:

Յուրաքանչյուր տոնի եւ հիշատակի օրվա համար սահմանվել է առանձին հոդված, առանց 4.1 կամ 5.² թվանշումների, պահպանվել է ժամանակագրությունը:

Ամբողջապես պահպանվել են հետեւյալ հոդվածները՝ Հոդված 1, 2, 2¹, 2², 3, 4, 4.3, 5, 6, 8, 8.1, 8.2, 9, 10, 10¹, 11.1, 12, 13, 13.1, 13.2, 14, 14.1, 15, 15.1, 16, 17, 18, 22-ը: Փոփոխվել են միայն համարակալումները:

Որոշակի փոփոխություններ են կրել մի քանի հոդվածներ: Այսպես, 4.1 հոդվածը ստացել է հետեւյալ բովանդակությունը. «**Հոդված 10.**

Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օր՝ նշվում է ապրիլի վերջին շաբաթ օրը: Մայիսի 1-ը երկուշաբթի լինելու դեպքում Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու օրը նշվում է ապրիլի վերջին կիրակի օրը»: Կարծում ենք այս ձեւակերպումն ավելի հստակ է եւ պարզ, քան գոյություն ունեցող կարգավորումը: Հոդված 4.2-ը

առաջարկում եմ շարադրել հետեւյալ փոփոխմամբ. «**Հոդված 11.** Հայ կինոյի օր՝ նշվում է ապրիլի 13-ին»: Գործող օրենքով Հայ կինոյի օրը նշվում է ապրիլի 16-ին, սակայն բոլոր ուսումնասիրությունները ցույց են տալիս, որ հայկական առաջին ֆիլմի առաջին ցուցադրությունը տեղի է ունեցել ոչ թե ապրիլի 16-ին, այլ 13-ին: Առաջարկում եմ նաեւ հոդված 7-ը շարադրել հետեւյալ խմբագրմամբ. «**Հոդված 15.** Երկրապահ-

աշխարհագորայինի օր՝ նշվում է մայիսի 8-ին»: Այս փոփոխությամբ մենք կհիշատակենք ոչ միայն մեկ առանձին վերցրած կազմակերպության, այլ բոլոր ժամանակներում բանակի կողքին կանգնած հայ աշխարհագորայիներին: Այդպես էլ չհիմնավորվեց, թե ինչու Հայաստանում հայրերի օրը պետք է նշվի հենց հունիսի 17-ին, ուստի

առաջարկում եմ հոդված 10.2-ը շարադրել հետևյալ խմբագրությամբ.

«Հոդված 23. Հայրերի օր՝ նշվում է հունիսի երրորդ կիրակի օրը»: ՄԱԿ-ի օրացույցով եւս հայրերի օրը նշվում է հենց հունիսի երրորդ կիրակի օրը: Գործող օրենքի հոդված 11-ով սահմանված է, որ նույն օրը՝ հուլիսի 5-ին նշվում է ինչպես սահմանադրության, այնպես էլ պետական խորհրդանիշների օրը: Առաջարկում եմ հուլիսի 5-ը թողնել որպես սահմանադրության օր, իսկ պետական խորհրդանիշների համար սահմանել առանձին օր՝ օգոստոսի 23-ը, երբ Անկախության հռչակագրի ընդունումից հետո առաջին անգամ կառավարության շենքի վրա բարձրացավ Հայաստանի հանրապետության եռագույն դրոշը: Այսպիսով առաջարկում եմ հետևյալ տարբերակը՝ **«Հոդված 24.** Սահմանադրության օր՝ նշվում է հուլիսի 5-ին, ոչ աշխատանքային օր» եւ **«Հոդված 27.** Պետական խորհրդանիշների օր՝ նշվում է օգոստոսի 23-ին»: Հոդված 19-ը առաջարկում եմ հետևյալ խմբագրմամբ՝ **«Հոդված 39.** Բացառիկ նշանակության իրադարձությունների առթիվ կամ Հայաստանի Հանրապետության տոների եւ հիշատակի օրերի հետ կապված կառավարությունը կարող է սահմանել ոչ աշխատանքային օրեր, բայց ոչ ի հաշիվ հաջորդող կամ նախորդող հանգստյան օրերի»: Փորձը ցույց է տալիս, որ հանգստյան օրերից մեկը աշխատանքային դարձնելն առաջացնում է բազմաթիվ անհարմարություններ, ֆինանսական կորուստներ պատճառելով եւ քաղաքացիներին եւ տնտեսվարողներին: Միաժամանակ, զբոսաշրջությունը որպես գերակա ուղղություններից մեկը հռչակած երկրում ցանկալի չէ, հանգստյան օրերի կրճատումը: Մասնագետներն էլ նշում են, որ մեկ ավելի հանգստյան օրը ոչ թե հարված է տնտեսությանը, այլ խթան: Հոդված 20-ը առաջարկում եմ ընդունել հետևյալ շարադրմամբ. **«Հոդված 40.** Ազգային փոքրամասնություններին պատկանող՝ Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիները կարող են նշել իրենց ազգային տոները եւ հիշատակի օրերը, եթե դրանք չեն հակասում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը: Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը, ազգային փոքրամասնությունների առաջարկով, որոշում է ազգային փոքրամասնությունների համար ոչ աշխատանքային օրերը»: Բացարձակապես անհրաժեշտություն է, որ Հայաստանում ապրող ազգային փոքրամասնությունների համար, իրենց ներկայացուցիչների հետ խորհրդակցելով, ընդունվի ոչ աշխատանքային օրեր: Սրանով մենք

մեր վերաբերմունքը կարտահայտենք նրանց նկատմամբ, կբարձրացնենք Հայաստանի միջազգային հեղինակությունը եւ նաեւ կօգնենք եւ գործատուներին եւ հենց ազգային փոքրամասնություններին, որոնք այսօր դժվարությունների են հանդիպում իրենց կարեւորագույն տոները նշելիս, երբ այն համընկնում է աշխատանքային օրվա հետ:

Միաժամանակ առաջարկում եմ ընդունել մի քանի նոր հոդվածներ: Տոնացույցում առկա է Թարգմանչած տոնը, բայց կարելուք եմ հայ գրերի գյուտի հեղինակին՝ Մեսրոպ Մաշտոցին նվիրենք նաեւ մեկ առանձին օր եւ այն նշենք նրա մահվան օրը՝ փետրվարի 17-ին, Մայրենի լեզվի օրվանից չորս օր առաջ եւ կունենանք մի ամբողջ շաբաթ նվիրված մեր գրերին եւ լեզվին:

Ունենալով աշխարհում ամենահայտնի հիշատակված տոներից մեկը՝ Նավասարդը, մենք անկախության վերանվաճումից հետո այն չենք ընդգրկել մեր տոնացույցում: Առաջարկում եմ լրացնել այս բացը եւ այս տոնը ներառել օրենքում հետեւյալ շաբաղրմամբ. **«Հոդված 26.**

Նավասարդ՝ ազգային ավանդույթների, մշակույթի եւ հայերի միասնության օր՝ նշվում է օգոստոսի 11-ին»: Այս տոնը ոչ միայն կնպաստի ազգային մշակույթի արժեքների պահպանմանը եւ տարածմանը, այլ կարելուք օր կդառնա սփյուռքահայերի Հայաստան ժամանելու եւ տոնակատարություններին մասնակցելու համար:

Խելամիտ քաղաքականության դեպքում այս տոնը լրացուցիչ խթան կհանդիսանա զբոսաշրջության զարգացման համար:

Մինչ այս պահը Երեւանի օրը նշվում է որպես տեղական նշանակության օր, իսկ մարզերը, որպես այդպիսին իրենց տոնական օրերը չունեն:

Պետականության կայացման համար վաղուց հասունացել էր, որ առանձին օրերի նշվի մարզերի եւ Երեւանի տոնը: Հստակ սահմանել եմ, թե որ օրերին, որ մարզի տոնը պետք է նշվի, հաշվի առնելով նաեւ բնակլիմայական պայմանները: Ուսումնասիրությունները ցույց են տալիս, որ մարզերի բնակիչները այլ մարզերում լինում են հազվադեպ կամ չեն լինում ընդհանրապես: Մարզերի տոները ոչ միայն պետք է անցկացվի տվյալ մարզի մարզկենտրոնում եւ քաղաքներում, այլ այդ մարզի ներկայացուցիչները այդ օրը միջոցառումներ պետք է կազմակերպեն այլ մարզերում, համակոորմանիորեն ներկայացնելով իրենց մարզերը: Սա նաեւ կնպաստի ներքին զբոսաշրջության զարգացմանը:

Հաշվի առնելով ՀՀ քաղաքացիների առաջարկները, կարծիքները, առաջարկում եմ հանգստյան օրեր սահմանել Հայ Առաքելական Եկեղեցու կողմից նշվող տաղավար տոներին՝ Սուրբ Ծնունդ եւ Աստվածհայտնություն, Սուրբ Զատիկ, Վարդավառ, Վերափոխումն Սբ. Աստվածածնի եւ Խաչվերացին հաջորդող մեռելոց-հիշատակի օրերը սահմանել ոչ աշխատանքային: Տեսակետներ կան, թե այս որոշմամբ հարված կհասցնենք տնտեսությանը, բայց այս փաստարկը հիմնավոր չէ: Հիմնավորված չէ նաեւ բանկային համակարգի խնդիրների վերաբերյալ հիշատակումները: Նույն կերպ կարելի է հիմնավորել եւ պահանջել աշխատանքային օրեր դարձնել նաեւ մյուս բոլոր ոչ աշխատանքային օրերը: Այս որոշումը շատ դրական բարոյահոգեբանական ազդակ կհանդիսանա մեր հանրության համար:

Կարծում եմ առաջարկվող փոփոխությունները միայն դրական նշանակություն կունենան մեր երկրի բարոյագոգեբանական վիճակի եւ սոցիալ-տնտեսական զարգացման վրա: